

A 204
700

Ä

Öndsaks tegem

Ketsemane aed.

—◆◆◆—

Evangelii-Luteruse usuliste

igapäevane palve-raamat.

—◆◆◆—

Kolmas trükk.

—◆◆◆—

—◆◆◆—

Tallinnas, 1892.

L. Pihtlata kuluga trükitud.

Ä

А

Къ напечатанію сего со стороны С.-Петербургской Евангелическо-Лютеранской Консисторіи препятствій не имѣется.

С.-Петербургъ, 25-го Сентября 1887 года

Генераль-Суперинтендентъ К. Лаландъ.

Дозволено цензурою. — Дерптъ, 21 Марта 1892. г.

Печатано въ Типографіи А. Зейдельберга въ г. Вейсенштейнѣ.

А

1. Hommiku ja õhtu palmed.

Pühapäewa hommiku laul.

Wiisil: Müüd paistab meile kauniste.

Müüd kallid pühapäew on käes,
 Oh aita, et Su waimu wäes
 Sull', Jõsand kiitust toome;
 Sa wõtsid õffel armuga
 Su tiwa all meid warjata,
 Et lahjuta me' jäime.
 Mita,
 Et ka
 Sinu rahus, armas Jeesus, täna päewal,
 Glame Su armu waral.

Oh Jõsand! Sinu arm on suur,
 Sa eluhallik, armu-juur!
 Kes Jõalt meile tulnud,
 Sa oled Jumal igawest'
 Ka inimeseks saanud tõest'
 Meid omaks lapsiks wõtnud.
 Selbest' —
 Lahkest',
 Minu poole pööra; hing Su järel õhtab,
 Nii kui hirm wee-oja ihkab.

Oh elu-hallif, selget wett
 Sa annad, nii kui kärjemett,
 See on Su kallis sõna.
 Ta on täis armu, elu, tött,
 Ja rõõmustab kõik südamed;
 Oh rõõkest' seda anna!
 Wäfind —
 Närtfind
 Hinged kosuwad ja kaswawad Ta wäest —
 Elusse Ta oowab tõest'!

Oh elu-hallif, kallis kaew,
 Sa aitad kõik, kell walu, waew:
 Teed terweks, peastad kõikied!
 Su ääres nii kui palmipuu
 Usk kaswab, laulab rõõmsast' suu,
 Ja kannab palwe-died.
 Rahu, —
 Rõõmu,
 Elus, surmas usu-ämbri sisse kalla,
 Minu hinge peale wala.

Pühapäewa hommiku palwe.

Rirjatunnistus 2. Mos. 20, 8.

„Mõttele hingamise päewa peale, et sa seda pühitseb.“

Püha Jumal ja Isa! Meie kiidame ja täname
 Sinu väga suurt ja auulist nime, et Sa meid sel
 mööda läinud öösel jälle nii armulikult oled hoidnud
 ja kaitsetud, et meie jälle kallist pühapäewa hom-
 miku walgust oleme näha saanud ja oled oma armu-

päikest jälle meie üle lastnud tõusta. Oh Issand, kallis Issand! Meie waesed kõlmatumad ei ole mitte selle armu ja helduse väärt, mis Sa meie wastu oled ülesnäitnud. Sest mis on inimene, et Sa tema peale mõtled, ja inimese laps, et Sa tema eest hoolt kannad? Küll Sa oled teda wähe Jumalast lastnud alam olla, aga auu ja auustusega mõtad Sa teda kui krooniga ehitada. Oh Issand! suur ja auuline on Su nimi kõiges maailmas, seepärast ot-
sime meie Sinu pale walgust. Kui armsad on Sinu hooned, Issand Sebaot! Minu hing ihaldab Sinu õuede järele, mu ihu ja hing rõõmustawad ennast Sinu, mu elawa Jumala sees. Sest üks päew Su õuede sees Su õndsas osasaamises Sinu koguduses on parem kui muud tuhat. Sest Sina, Issand, oled päike ja kuu, ja annad armu ja auu; ei Sa mõta teelda head neile, kes Sinu peale lootwad. Sinu arm, oh Issand, on äraarmamata suur meie wastu: Sa oled meile kalli hingamise päewa sead-
nud, nädalise kuue tööpäewa järele, kus ajalikust tööst ja waevast saame puhata ja hingada ja iseäranis täieste aega saame oma suremata hinge eest hoolt kanda. See hingamise päew on Paradiisi õndsas põlwe mälestus, kus meie ilma tööta ja wae-
wata Sind, oma Jumalat ja Issandat oleksime mõinud teenida ja igaweste elada, kui saatat patu läbi seda õnne meilt mitte ei oleks ärarõõminud. Sel hingamise päewal oled Sina, meie armas On-
nistegija Jeesus, surmast ülestõusnud ja surma, kura-
dit ja põrgut ärawõites meie elu ja huffaminemata